

At natten er svunden

N. F. S. Grundtvig

Fra digtet "Nytårs-morgen" (1824)

1. At natten er svunden med skyggernes hær, og dagen oprunden til heltelig færd;
2. Ja lyst til at sjunge jeg har nu om alt, hvad øren og tunga man værd haver kaldt:

1. at glødende voven har favnet dens glans, at strålende skoven den byder sin krans,
2. om Moses og Mimer og Himmel og jord; om alt hvad sig rimer med ånd og med ord,

1. at liflig min tunga har lyst til at sjunge:
T: at lif - - - lig - - - sjun - - - - ge. 1. Det ingen aftrætte mig skal.
2. om lys fra det høje, om glans i vort øje, 2. om gnisten i stål og i flint.
T: om lys - - - fra - det hø - - - - je,

Melodi og korudsættelse: Ernst Frost
(1983)